

หลักสูตรการฝึกยกระดับฝีมือ

สาขาการประกอบอาหารไทย 90 ชั่วโมง

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้ผู้รับการฝึกมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการจัดทำรายการอาหาร การเลือกซื้ออาหาร และการเก็บรักษาอาหารได้อย่างเหมาะสม
- 1.2 เพื่อให้ผู้รับการฝึกมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้อุปกรณ์ในการประกอบอาหารได้อย่างเหมาะสม
- 1.3 เพื่อให้ผู้รับการฝึกมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการประกอบอาหารแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้อง และถูกสุขลักษณะ
- 1.4 เพื่อให้ผู้รับการฝึกมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการประกอบอาชีพการประกอบอาหารเป็นอาชีพอิสระ

2. ระยะเวลาการเข้าฝึก

ผู้เข้ารับการฝึกจะได้รับการฝึกทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ รวมระยะเวลาฝึก 90 ชั่วโมง โดยผู้เข้ารับการฝึกจะต้องมีระยะเวลาฝึกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จึงจะมีสิทธิสอบวัดผล

3. คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึก

- 3.1 บุคคลทั่วไป ผู้ถูกเลิกจ้าง ผู้ว่างงาน พนักงานในสถานประกอบการ
- 3.2 เป็นผู้ที่ต้องการเพิ่มความรู้ ทักษะในการทำงาน ต้องการเปลี่ยนอาชีพ
- 3.3 ไม่จำกัดเพศ อายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป
- 3.4 สามารถเข้ารับการฝึกได้สม่ำเสมอตลอดหลักสูตร
- 3.5 มีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ หรือสนใจในการประกอบอาชีพการทำอาหาร.
- 3.6 ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง และสามารถเข้ารับการฝึกได้ตลอดหลักสูตร

4. วุฒิบัตร

ผู้รับการฝึกที่จบหลักสูตร และผ่านการทดสอบของ สพร./ศพจ. จะได้รับวุฒิบัตรพัฒนาฝีมือแรงงาน หลักสูตรยกระดับฝีมือแรงงาน สาขาการประกอบอาหารไทย 90 ชั่วโมง

5. หัวข้อวิชา

หัวข้อวิชา	ชั่วโมง	
	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. ความรู้พื้นฐาน		
1.1 โภชนาการเบื้องต้น	2	-
1.2 การเลือกซื้อและการเก็บรักษา	2	-
1.3 เครื่องเทศและสมุนไพร	2	-
1.4 การชั่งตวงวัด	2	-
1.5 การจัดเมนู และการควบคุมต้นทุน	4	-
2. การประกอบอาหาร		
2.1 การประกอบอาหารประเภทน้ำพริก หลน	2	8
2.2 การประกอบอาหารประเภทแกง ต้ม	2	12
2.3 การประกอบอาหารประเภทยำต่าง ๆ	2	8
2.4 การประกอบอาหารประเภทอาหารจานเดียว	2	8
2.5 การประกอบอาหารว่าง	2	4
2.6 การทำขนมหวาน	2	10
2.7 การตกแต่งและการแกะสลัก	2	4
3. การวัดผล		
	28	62
	90	

6. เนื้อหาวิชา

โภชนาการ

เรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของสารอาหารต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำมาดัดแปลงมาใช้ในการประกอบอาหารได้

การเลือกซื้อและการเก็บรักษา

เรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกซื้อวัตถุดิบในการปรุงอาหาร การสังเกตความสดใหม่ ความเหมาะสมของวัตถุดิบในการนำมาปรุงอาหารแต่ละประเภท เช่น การเลือกเนื้อสัตว์ที่จะนำมาแกง ผัด ทอดย่าง ก็มีความแตกต่างกันไปในแต่ละชนิดของเนื้อ และสามารถเก็บรักษาเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์ได้หลายชนิดอาหารหากไม่มีวัตถุดิบนั้น ๆ สามารถใช้ทดแทนกันได้

เครื่องเทศและสมุนไพร

เรียนรู้เกี่ยวกับชนิดและลักษณะของเครื่องเทศ สมุนไพรที่ใช้ในการปรุงอาหารไทยทราบลักษณะกลิ่น สี และความสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในแต่ละรายการอาหารต่อเครื่องเทศสมุนไพร

การซัง ตวง วัด

เรียนรู้เกี่ยวกับประโยชน์ ลักษณะของการซัง ตวง วัด สามารถซัง ตวง วัด ตามตำรับอาหารได้อย่างถูกต้องเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาหาร และเกิดความคล่องตัวในการเพิ่มหรือลดส่วนในตำรับอาหาร

การจัดเมนู และการควบคุมต้นทุน

เรียนรู้เกี่ยวกับประโยชน์ในการทำเมนู และควบคุมต้นทุนในการประกอบอาหารได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินการกิจการร้านอาหาร สามารถคิด ดัดแปลงเมนู เพิ่ม ลดส่วนประกอบในการปรุงอาหารได้โดยไม่ก่อให้เกิดภาวะการณ์ขาดทุนในการดำเนินงาน ไม่ว่าจะ เป็นในกิจการของตัวเองหรือไม่ใช้ก็ตาม

การประกอบอาหารประเภทน้ำพริก หลน

อธิบายถึงวัตถุดิบที่นำมาใช้ปรุงอาหารประเภทน้ำพริก หลน ความแตกต่างระหว่างน้ำพริก และหลน อธิบายวิธีปรุงอาหารทั้งสองประเภท

ฝึกปฏิบัติการปรุงน้ำพริกกะปิ ซึ่งเป็นแม่แบบของน้ำพริกแต่ละชนิด สามารถนำมาปรุงเป็น น้ำพริกแกงเผ็ด น้ำพริกผักชี น้ำพริกมะม่วง ปรุงที่มีลักษณะการปรุงให้สุกก่อนนำมาประกอบ เช่น น้ำพริกเผา น้ำพริกแกงเครื่องจิ้ม เช่น สะเดาน้ำปลาหวาน ปรุงหลนซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจาก น้ำพริกโดยสิ้นเชิง อาทิ รสชาติ สีสัน ซึ่งมีกะทิเป็นส่วนประกอบสำคัญ รสมันกว่าเปรี้ยว และเค็ม หวานน้อยกว่าน้ำพริก สามารถแยกความแตกต่างของสองประเภทอาหารและปรุงได้อย่างถูกต้อง

การประกอบอาหารประเภทแกง ต้ม

อธิบายเกี่ยวกับวัตถุดิบที่นำมาปรุงอาหารทั้งสองประเภท ลักษณะของอาหารประเภทแกง ความข้น ความใส รสชาติ ความถูกต้องของสีส้มของแกงที่มีเครื่องประกอบสด เครื่องประกอบแห้ง สี และลักษณะของอาหารประเภทต้ม ส่วนประกอบของน้ำซุปรที่นำมาปรุงอาหารประเภทต้ม การปรุง น้ำซุปร

ฝึกปฏิบัติอาหารประเภทแกงแดง แกงเขียว แกงชนิดผัด แกงจืดที่มีน้ำซุปรเป็นส่วนประกอบ ต้มจืดที่เป็นที่นิยม ต้มยำ ต้มข่า

การประกอบอาหารประเภทยำต่าง ๆ

อธิบายเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ยำ การเลือกใช้วัตถุดิบในการปรุงยำ ที่จะต้องมีความ สดใหม่ และเมื่อปรุงอาหารประเภทยำเรียบร้อยแล้วจะต้องนำเสิร์ฟทันทีเพื่อไม่ให้เสียลักษณะและ รสชาติ

ฝึกปฏิบัติอาหารประเภทยำ ซึ่งแยกออกเป็นได้สองชนิดยำ คือ ยำเครื่องสด กับยำเครื่องสุก ซึ่งทั้งสองชนิดยำมีความแตกต่างกันทั้งในการทำขั้นตอนในการปรุง รสชาติและวัตถุดิบที่ใช้ในการปรุง ซึ่งผู้รับการฝึกต้องสามารถทราบถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

การประกอบอาหารประเภทอาหารจานเดียว

อธิบายถึงประโยชน์ของอาหารประเภทจานเดียว ให้ทราบถึงขั้นตอนการปรุง วัตถุดิบที่ใช้ใน การปรุงอาหารจานเดียว

ฝึกปฏิบัติอาหารประเภทอาหารจานเดียว เช่นขนมจีนน้ำยา ขนมจีนซาวน้ำ ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย ข้าวคลุกกะปิ ข้าวผัดกระเพรา ซึ่งผู้รับการฝึกสามารถปรุงและนำเสนออาหารจานเดียวให้มีความ แตกต่างกับห้องตลาดได้เพื่อมูลค่าของอาหารที่ปรุงได้

การประกอบอาหารว่าง

อธิบายถึงลักษณะและความหมายของคำว่า อาหารว่าง เหตุผลของการปรุงอาหารว่างก่อนการรับประทานอาหารหลักหรืออาหารว่างระหว่างมื้อเพื่อบรรเทาความอยากรับประทานอาหารในมื้อหลัก

ฝึกปฏิบัติการปรุงอาหารว่าง อาทิ เปาะเปี๊ยะทอด ขนมปังหน้าหมู และผู้รับการฝึกสามารถดัดแปลงวิธีการหั่น ตัด และม้วนอาหารว่างให้มีความหลากหลายและเป็นที่สนใจการผู้รับประทานได้

การทำขนมหวาน

อธิบายถึงลักษณะที่ดีของ ทับทิมกรอบ ก๋วยเตี๋ยวชี่ พักทองแกงบวด บัวลอยสามสี ขนมหวานที่ชาวต่างชาตินิยม เช่นสังขยาพักทอง ข้าวเหนียวมูล-เสิร์ฟคู่มะม่วงสุก

ผู้รับการฝึก ฝึกปฏิบัติขนมหวานได้ ลักษณะที่ดี รสชาติที่ถูกต้องและสามารถนำเสนอผลงานได้

การตกแต่งและการแกะสลัก

อธิบายถึงประโยชน์ของการแกะสลักจัดจานอาหาร ลักษณะการแกะลวดลายประดับจานอาหารให้มีจุดดึงดูดความสนใจ และเป็นการเพิ่มมูลค่าของอาหารจานนั้น ๆ ได้

ผู้รับการฝึก ฝึกปฏิบัติการแกะสลัก แต่งกวา พักทอง มะเขือเทศ ไข่เห่า กระจีเยม แครอท เป็นใบไม้ ดอกไม้ประดับจานน้ำพริก จานยำ จานอาหารจานเดียวได้ และทราบถึงวิธีเก็บรักษาผักที่แกะสลักเพื่อให้สามารถเก็บไว้ใช้ประโยชน์ได้นาน หรือสามารถแกะสลักเก็บไว้ใช้ในคราวมาก ๆ ได้ หรือสามารถดัดแปลงใช้ในรูปแบบอื่น ๆ ได้

การวัดผล

เมื่อผู้รับการฝึกปฏิบัติในแต่ละชั่วโมงถือเป็นการวัดและประเมินผลไปด้วย แต่เมื่อชั่วโมงสุดท้ายของการฝึกผู้รับการฝึกต้องสามารถอธิบาย ขั้นตอน วิธีการประกอบอาหาร ความแตกต่างของอาหารแต่ละประเภท สีสัน ลักษณะ การจัดตกแต่งอาหารประเภทต่าง ๆ ได้